

Шекспір через чотири століття У репертуарі Херсонського театру ім. Куліша за рік поставили 21 прем'єру!

[Галина Цимбал](#)

8 грудня, 2015 - 16:25

РОЛЬ ДЖУЛЬЄТТИ ВИКОНУЄ 14-РІЧНА ШКОЛЯРКА АНГЕЛІНА ПАВЛЮК, А РОМЕО — МОЛОДИЙ АКТОР ВАЛЕРІЙ ГАЙФУЛІНІН, ЯКІ РАЗОМ СКЛАЛИ НА СЦЕНІ ГАРМОНІЙНУ ПАРУ / ФОТО ДЕНИСА МАКСИМОВА

Відкрила 185-й ювілейний сезон прем'єра одного з найвідоміших світових сюжетів — 420-річна трагедія «Ромео і Джульєтта» Шекспіра. Режисер Сергій Павлюк признався: «Я раніше не збирався ставити цю п'єсу, оскільки для мене вона була якоюсь несправжньою, надуманою і важкою за текстом». Через це й текст автора значно скорочено і подано доволі вільно, а історію ідеального кохання повністю зорієнтовано на сьогоденну молодь. Змінилися не лише смислові акценти трагедії, але й деякі герої.

Виставу Павлюка насичено алегоріями, символами і «ребусами», такими властивими саме цьому режисерові. Але це переконує, оскільки в загальній партитурі все закріплюється і органічно вплітається. Сам світ «неподобства і зла», в якому відбувається історія, відразу задекларовано в декораціях. Два світи ворогуючих родин — Монтеккі та Капулетті — виглядають як мафіозні райони: будинки у вигляді заправних станцій, їх території розділяються прикордонними стовпами. А замість водограю — діжка з водою. Посередині авансцени — череп, символ одного з нових важливих персонажів у виставі. — Смерті, яка в білих шатах, із масками замість обличчя, «проходитиме» через усю виставу. Ще один постійний «учасник» вистави — газети, порвані і ні, як символ інформаційної війни цих кланів. І... розкидані автомобільні шини, адже в цьому світі ненависті постійно виникають криваві побоїща. А мешкають тут найрізноманітніші типижі.

Ось падре Лоренцо (Сергій Михайловський) з сачком для метеликів, якийсь дуже земний, у підкреслено світському костюмі. А там — схожий на актора Меркуціо з клану Капулетті — вічний блазень, підтримуваний кокаїном. І навіть не важливо, що він говорить, головне — як він це робить. Гадаю, цей прийом виникнув у режисера тому, що Павло Костенко, який його грає, — не драматичний актор, а актор балету. І його візаві з Монтеккі — Тібальда теж грає непрофесійний актор (Артем Демченко), але його харизматичність і зовнішні дані переконують — це справжній провокатор ворожнечі. Запам'ятовується і чоловікоподібна, яскраво руда Годувальниця юної Джульєтти Капулетті. Вона відверто брутальна: може і ніжик вихопити і прийомчик застосувати. Недаремно режисер віддав цю роль акторові — Андрієві Клочку, тим самим нагадавши, що в самого Шекспіра цей образ прописано соковито, гостро-характерно, і в його часи ролі грали лише чоловіки.

Головні герої — діти ворогуючих родин. На роль Джульєтти режисер усвідомлено взяв її ровесницю — 14-річну школярку Ангеліну Павлюк. Оскільки вистава лише почала своє життя, гадаю, ще не час давати якісь остаточні оцінки юному виконавцеві. Адже така роль має «вирости» лише з часом і досвідом. Але позитивною є крихітка і не награна наївність херсонської Джульєтти. З Ромео — молодим актором Валерієм Гайфуліним вони становлять гармонійну пару. Постановник вистави і стосунки героїв вирішив дуже цнотливо — без палких відвертих сцен. А вада юної виконавиці природна — затиснутість, оскільки наразі немає досвіду і професійних навиків.

Музичний ряд вистави навмисно є еkleктичним: тут і увертюра Чайковського, і знаменита мелодія з шоу В'ячеслава Полуніна, і сучасні англійські та ірландські пісні. Але всі вони майстерно вплетені в канву вистави, як і хореографічне розв'язання (хореограф Юрій Бусс), що займає значне місце в драматургічному розвитку.

Основну тему вистави осмислено в кращих традиціях християнства в самому фіналі. Майбутнього у таких світлих особистостей, як Ромео і Джульєтта, не може бути в світі насильства і ненависті. Вони щасливі і нерозлучні в іншому, вищому світі, в якому навіть злі вороги Меркуціо та Тібальд дуже любенько дружать, а автошини за обличчями героїв, які пішли у Вічність, начебто стали їхніми німбами.

Галина ЦИМБАЛ, Київ — Херсон

Рубрика:

[Культура](#)

Газета:

[№225, \(2015\)](#)